

Bayreuthben, 1905. febr. 23-án Koppenhágában, 1908. okt. 20-án Párizsban is színre került.)

Istvánffy Ilka, (özv. Hansné) a budai Népszínház balettáncosnője később a Népszínház elismert balettimesternője volt. Mint a M. Kir. Operaház ballerínája, nyugdíjba vonult 1897. okt. 1-én. Leánya: Harmath Hedvig. (L. o.).

Istvánffy Laura, énekesnő, színipályára lépett 1861-ben. Előbb a Nemzeti Színház karénekesnője volt. 1863. okt. havában Győrbe szerződött. 1864-ben Debrecenben Reszler István tagja, 1867. okt. havában Aradon működik. 1868. júl. 11-én fellépett mint szerződött tag a Budai Népszínházban, a »Boissy-i boszorkány«-ban.

István király. Ünnepi játék. Írta: Beethoven. Eredeti címe: »Ungarns erster Wohltäter«. Első előadása Pesten volt a német színházban, 1812. febr. 9-én, a színház megnyitója alkalmából. A M. Kir. Operaházban 1927. ápr. 2-án mutatták be: István király prózai szerepét Bakó László, a Nemzeti Színház tagja, mint vendég játszotta, az énekes szerepekben Palay Matild, Gábor József és Toronyi Gyula működtek közre.

István király. Erkel Ferenc utolsó operája: mint Szent Istvánról, első és nagy királyunkról szóló s mindenképen első operazene-költőnk nagyszabású alkotása, a M. Kir. Operaház megnyitódarabjává lett szánva. Azonban a betanulás és minden előkészület nehézségei miatt bemutatója (1884. szept. 27-éről) 1885. március 14-ére toldott el, — zenei kultúránk nagy ünnepnapjára. Itt közöljük színlapját: »István király«. Opera 5 felv. Szövegét Dobsa Lajos »I. István király« c. tragédiája nyomán, írta Váradi Antal. Zen. szerz. Erkel Ferenc. Személyek: István, magyarok királya: Ódry Lehel; Gizella, neje, királyné: Risley Lélia; Imre herceg, fiuk: Pauli Richárd; Péter, a velencei herceg fia, Istvánnak öccse: Bignio Lajos; Vazul: Tallián János; Endre: Dalnoki Béni; Béla: Kiss Dezső; Levente: Szendrői Lajos; Sebős, Buda fia: Gassi Ferenc; Cresc니라, Imre

jegyese, a horvát fejedelem leánya: Reich Irma; Gizella hölgyeiből: Saxlehner Emma; Zolna, leánya: Maleczkyné Ellinger Jozefa; Csanád vezér: Fechter Ferenc; Huat: Vas János; Pázmán: Takáts Mihály; Venczelin: Szekeres Lajos; Barang, pogány táltos: Ney Dávid; Gellért püspök, Imre nevelője: Kőszeghy Károly; Asztrik püspök: Zsitvay Péter; Őrvezető: Várady Sándor; Kikiáltók: Nettei, Mándi, Szilvássy, Sebestyén. Erkel Sándor vezényelte az ünnepi előadást.

István-téri Színház. (Lásd: Miklóssy Gyula címszónál.)

Itész. A »kritikus« divatból kiment magyar elnevezése. A szót 1847-ben faragták. (V. ö. Színikritikus. — Műítész.) (Pesti Divatlap, 1847. 30. szám.)

Ív. A függő díszlet neve. Az ívet a zsinórpadról kezeli az oda kirendelt munkás. (V. ö. Bogen.)

Iván Liza, színésznő, sz. 1905-ben, Budapesten. Góth Sándor növendéke volt. Színpadra lépett 1924-ben.

Iván Mihály, színész, sz. 1897-ben, Budapesten. Színpadra lépett 1921. febr. 5-én.

Iván Nándor, sűgó. 1861-ben Kassán Szörényi Kovács Elemérről írt egy »Színházi Emlékkönyv« c. munkát. Hasonló címen kiadott ilyen könyvet Szabó Sándorral, Szegeden, 1863-ban. Ekkor Latabár Endrénél működött. 1878-ban lemondott a pályáról és távirótiszt lett Kassán.

Iván Sándor, színházi titkár, színész, szíinigazgató, sz. 1881-ben, febr. 27-én, Ujvidéken. Ivanovits Jánosnak, a M. Kir. Opera karvezetőjének fia. A kereskedelmi akadémia elvégzése után sikerül édes atyját rávenni, hogy színésziskolába írassa. Solymossy Elek és Hegyi Aranka színésziskolájának elvégzése után 1901-ben elszerződik Földessy Sándor délvidéki színtársulatához, buffókomikusnak, onnan Erdélybe mennek, ahol a társulat 1903-ban virágvasárnap feloszlik. Ősszel Szendrey Mihály társulatához szerződik kardalosnak